

PARAULA I VIDA

Jornada del Successor de l'Apòstol Pere

«**P**er molts anys Papa Francesc. Us encomanem a Déu perquè us cuidi en la vostra delicada missió. Gràcies per l'impuls a viure la misericòrdia, pel magisteri, pel coratge missioner i per la vostra entrega a tothom». Així li escrivia un missatge curt al Sant Pare aquest desembre passat amb motiu dels seus 80 anys de vida. I ara us el recordo a vosaltres, els fidels diocesans, amb motiu del Dia del Papa que celebrarem en la propera solemnitat dels sants apòstols Pere i Pau, el 29 de juny. Diada del Papa i alhora oportunitat de col·laborar en la col·lecta anomenada des de fa molts segles «Òbol de Sant Pere».

En aquesta Jornada del Papa estem convidats, de manera especial, a meditar sobre la missió del successor de Pere, el Papa Francesc, a pregar per ell, pel seu ministeri encoratjador de l'evangelització i forjador de la unitat eclesial. I a més en aquest dia prenem consciència que hem de contribuir amb les nostres almoines i donatius a la seva missió evangelitzadora i de caritat. El Bisbe de Roma, com a successor de Pere, és el principi i fona-

ment perpetu i visible d'unitat tant dels bisbes com de la multitud dels fidels (cf. Catecisme núm. 882). És Pastor de tota l'Església i hi té potestat plena, suprema i universal. Se l'anomena també Vicari de Jesucrist, i Servent dels servents de Déu.

Ja en la primera hora de l'Església, quan Pere era a la presó, tota la comunitat pregava insistentment a Déu per ell (cf. Ac 12,59). Avui tota l'Església també té el deure d'estar unida al successor de Pere i de pregar pel Papa Francesc, per les seves intencions i preocupacions. I ja sabem com reitera ell aquesta humil petició a tots els qui el visiten o a qui ell escriu: «No us oblideu de pregar per mi!», sempre els diu. Fem-ho, doncs, com un gest d'amor envers el nostre Pare i Pastor, Mestre en la fe i servidor de tots.

També el podem ajudar amb el «Denari» o «Òbol» de Sant Pere, ajuda econòmica al Papa que, com deia Benet XVI, «és l'expressió més típica de la participació de tots els fidels en les iniciatives del Bisbe de Roma en benefici de l'Església universal. És un gest que no només té valor pràctic, sinó també una gran força simbòlica, com a signe

de comunió amb el Papa i de sol·licitud per les necessitats dels germans, i per això la vostra ajuda posseeix un valor molt eclesial». És així com fem possible que l'Església de Roma pugui complir vàlidament el seu ofici de presidència en la caritat universal.

Entre les obres realitzades recentment gràcies a l'Òbol de Sant Pere, es troben la Ciutat dels Nois «Nazareth» a Mbare (Ruanda), l'hospital Sant Vicenç de Paül a Sarajevo, un poblat per a orfes de la sida a Kènia, un hospital a Armènia, les activitats de la Fundació «Populum progressio» per als camperols i els indígenes de Llatinoamèrica i la Fundació Joan Pau II per al Sahel a l'Àfrica. L'Òbol es reinventa i enguany busca major visibilitat amb una pàgina d'Internet i comptes a les xarxes socials Twitter i Instagram. El passat mes de novembre ja es va llançar una nova pàgina a internet, www.obolodisanpietro.va en espanyol, italià i anglès, en la qual s'explica com realitzar les donacions, a quins projectes seran destinades i la història d'aquesta antiga institució.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Assemblea anual de Càritas d'Andorra

El dia 7 de juny a l'església de Sta. Maria del Fener d'Andorra la Vella va tenir lloc l'Assemblea anual de Càritas Andorrana, que es va iniciar amb la celebració de l'Eucaristia presidida per l'Arquebisbe i Copríncep, Mons. Joan-Enric Vives, acompanyat per Mn. Ramon Sàrries, Mn. Antoni Elvira, Mn. Josep M. Solé i Mn. David Codina. A la seva homilia l'Arquebisbe exhortà els membres que formen Càritas Andorrana a sentir-se part activa de l'Església i a fer vius els sentiments de Sant Pau (Rm 8,12-24). També a ser portadors de l'Aigua viva de l'Esperit, que brolla del nostre interior quan Déu ens regala l'Esperit. Posteriorment a la Casa del Fener va tenir lloc l'Assemblea de Càritas Nacional Andorrana que va tenir com a punt central la presentació de la Memòria d'activitats de Càritas andorrana corresponent a l'any 2016 i la presentació dels comptes anuals de l'entitat que foren aprovats per unanimitat. L'Assemblea va acordar proposar al Sr. Arquebisbe la renovació del seu representant de la Comissió d'Administració i va tractar altres temes d'interès com l'oferiment de col·laboració amb el Govern per a l'acollida a refugiats o l'aprovació d'una ajuda econòmica extraordinària de 50.000 € a Càritas Internationalis per ajudar directament els refugiats.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El buen pastor

¿**Q**uè pastor es ese que no duda en desatender a noventa y nueve ovejas fieles y obedientes con tal de salvar a la única descarriada? (cf. Jn 10,1-18) ¿No sería más sensato pensar en las noventa y nueve que no se han escapado del redil? ¿Será que ese pastor no las quiere a todas por igual? ¿será que tiene preferencia por la descarriada? Ante una tal situación se impone la cautela. Alejemos los juicios temerarios e intentemos entender al pastor. ¿Por qué no se

ha quedado a cuidar de las noventa y nueve ovejas? Quizás ha pensado que en ese preciso momento las noventa y nueve no le necesitaban, pues ya se sabían cuidar solas.

Lo que sucede en la vida es que siempre hay alguien que se pierde, que no consigue permanecer en el redil, al amparo de la seguridad que ofrece la ley; alguien que escapa en busca de otros recintos, quizás menos seguros pero con toda probabilidad más atractivos. Eso es lo que, en realidad,

preocupa a Jesús. En la parábola del Evangelio, los justos rechazan a la única oveja que se ha perdido. En lugar de dar gracias a Dios por haber recibido la fuerza de mantenerse fieles a la Ley, utilizan su fidelidad como un arma para atacar al más débil, para excluir a la oveja descarriada. Apesadumbrado, Jesús no acepta la dureza de corazón de aquellos justos ni tampoco la nuestra. Bajo ningún concepto.

Dra. Núria Calduch-Benages

PALABRA Y VIDA

Jornada del Sucesor
del Apóstol Pedro

«Felicidades Papa Francisco. Le encomendamos a Dios para que le cuide en su delicada misión. Gracias por el impulso a vivir la misericordia, por el magisterio, por el coraje misionero y por su entrega a todos». Así le escribía yo un mensaje corto al Papa en diciembre pasado con motivo de sus 80 años de vida. Y ahora os lo recuerdo a vosotros, los fieles diocesanos, con motivo del Día del Papa que celebraremos en la próxima solemnidad de los santos apóstoles Pedro y Pablo, el 29 de junio. Día del Papa y a la vez oportunidad de colaborar en la colecta llamada desde hace muchos siglos «Óbolo de San Pedro».

En esta Jornada del Papa estamos invitados, de manera especial, a meditar sobre la misión del sucesor de Pedro, el Papa Francisco, a orar por él, por su ministerio alentador de la evangelización y forjador de la unidad eclesial. Y además en este día tomamos conciencia de que tenemos que contribuir con nuestras limosnas y donativos a su misión evangelizadora y caritativa. El Obispo de Roma, como sucesor de Pedro, es el principio y fundamento perpetuo y visible de unidad tanto de los obispos como de la multitud de los fieles (cf. Catecismo n.º 882). Es Pastor de toda la Iglesia y tiene potestad plena, suprema y universal. Se le llama también Vicario de Jesucristo, y Siervo de los siervos de Dios.

Ya en la primera hora de la Iglesia, cuando Pedro estaba en la cárcel, toda la comunidad oraba insistentemente a Dios por él (cf. Hch 12,59). Hoy toda la Iglesia también tiene el deber de estar unida al sucesor de Pedro y de rezar por el Papa Francisco, por sus intenciones y preocupaciones. Y ya sabemos cómo reitera él esta humilde petición a todos los que le visitan o a quienes él escribe: «¡No se olvide de rezar por mí!», siempre les dice. Hagámoslo, pues, como un gesto de amor hacia nuestro Padre y Pastor, Maestro en la fe y servidor de todos.

También podemos ayudarle con el «Denario» u «Óbolo» de San Pedro, ayuda económica al Papa que, como decía Benedicto XVI, «es la expresión más típica de la participación de todos los fieles en las iniciativas del Obispo de Roma en beneficio de la Iglesia universal. Es un gesto que no sólo tiene valor práctico, sino también una gran fuerza simbólica, como signo de comunión con el Papa y de solicitud por las necesidades de los hermanos, y por eso tu ayuda posee un valor muy eclesial». Es así como hacemos posible que la Iglesia de Roma pueda cumplir válidamente su oficio de presidencia en la caridad universal.

Entre las obras realizadas recientemente gracias al Óbolo de San Pedro, se encuentran la Ciudad de los Muchachos «Nazareth» en Mbare (Ruanda), el hospital S. Vicente de Paúl en Sarajevo, un poblado para huérfanos del sida en Kenia, un hospital en Armenia, las actividades de la Fundación «Populorum progressio» para los campesinos y los indígenas de Latinoamérica y la Fundación Juan Pablo II para el Sahel en África. El Óbolo se reinventa y este año busca mayor visibilidad con una página de Internet y cuentas en las redes sociales Twitter e Instagram. El pasado mes de noviembre ya se lanzó una nueva página en internet, www.obolodisanpietro.va en español, italiano e inglés, en la que se explica cómo realizar las donaciones, a qué proyectos serán destinadas y la historia de esta antigua institución.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

La III Jornada Diocesana

Més de 350 persones participen

Més de 350 persones d'arreu de la diòcesi van participar a la III Jornada Diocesana d'Urgell que es va celebrar el 10 de juny a La Seu d'Urgell. Enguany ha estat adreçada especialment al jovent, amb la vista posada al Sínode de Bisbes convocat pel Papa Francesc per a l'any vinent sota el lema «Els joves, la fe i el discerniment vocacional»

En autocars des de diversos arxiprestats, van arribar al matí i van ser acollits per Càritas d'Urgell al Seminari. Joves i grans van fer una mosaicada: entrepans, coca, sucs... una organització que va pensar en tots els detalls, fins i tot en el fet que els gots i plats fossin de vidre per a no fer deixalles. A la plaça dels Oms, es va preparar un tendal en el que Nougrapats, Càritas, Mans Unides i la Delegació de Joventut van organitzar la part més visible a l'exterior de la jornada: es va fer difusió de comerç just, dels productes de Nougrapats, de l'acció solidària de Mans Unides i també es va habilitar una zona on es van fer activitats per als infants, explicant contes i jocs.

A les onze del matí va començar l'acte central de la Jornada, a la sala Sant Domènec. L'Arque-

bisbe Joan-Enric va donar la benvinguda als assistents tot recordant-los que tots els que eren allà compartien quelcom de ben especial, perquè «els cristians, quan ens trobem, prenem consciència que Jesús és amb nosaltres», i demanà d'agrair amb una pregària en silenci «a l'Esperit Sant que ens reuneix, perquè ens doni una jornada plena d'unitat i d'amor».

L'Arquebisbe féu referència a continuació a la importància dels joves per a l'Església i del Sínode convocat pel Papa, en relació amb el qual es repartí a tots els participants a la Jornada un qüestionari abreujat per a la preparació del document de treball previ, pel tal que facin arribar al Bisbat (a la Secretaria general o a l'adreça electrònica sinodejovesurgell@gmail.com) les seves respostes a les cinc preguntes següents:

—Què creieu que demanen els joves avui a l'Església?

—Com poden les famílies ajudar els joves a descobrir el seu futur, la seva vocació?

—Què haurien d'oferir les paròquies i les famílies als joves?

—Com podríem acompanyar els joves i portar-los cap a la fe?

—Com fer propostes a partir de les «protestes i crítiques» dels joves?

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

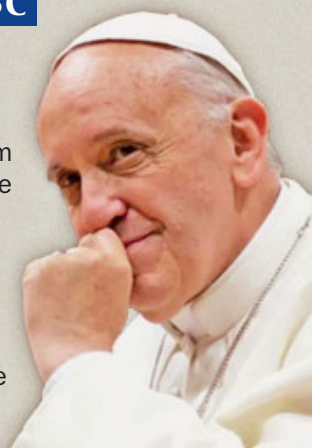

@Pontifex: «Maria ens ensenya a confiar en Déu fins i tot quan tot sembla mancat de sentit, fins i tot quan Ell sembla estar amagat» (21 de maig).

@Pontifex: «Estem cridats no a viure els uns sense els altres, per sobre o contra els altres, sinó amb, pels i en els altres» (22 de maig).

@Pontifex: «És en el diàleg on es pot projectar un futur compartit. És a través del diàleg com construïm la pau, tenint cura de tothom» (23 de maig).

@Pontifex: «El futur de les nostres societats requereix de tothom atenció concreta cap a la vida, especialment per part de les institucions» (26 de maig).

Una d'Urgell se centra en els joves

en les activitats que es van celebrar a La Seu d'Urgell

El Sr. Bisbe finalitzà la seva intervenció amb un esment explícit de la important tasca que du a terme Càritas diocesana d'Urgell que, coincidint amb la jornada, celebren l'assemblea diocesana: «Sou la nostra punta de llança que ens anima vers el camí de la veritat: estima i seràs feliç.»

L'acte va reflectir la realitat diocesana sobretot a través dels ulls dels joves. Es van poder escoltar testimonis en directe i reportatges, de la tasca de la Delegació diocesana de Joventut i també de la Delegació diocesana d'Ensenyament; de la tasca que es fa a les escoles, i també en l'àmbit vocacional, a través del testimoni de seminaristes i de religioses, de famílies i de voluntaris que treballen per a Càritas. Es van explicar les activitats dels grups Txt repartits arreu de la Diòcesi, l'educació en el lleure als espais i cases de colònies, la marxa a peu a Montserrat, que enguany

ha arribat a la trentena edició, la participació a les trobades de Taizé, la tasca que realitzen els monitors... I de l'altra, el treball dels professors de Religió per iniciar els més petits en la pregària, per ajudar els infants a descobrir Déu, per donar eines als joves per aprofundir en la fe i ser-ne testimonis joiosos, i perquè uns i altres, petits i grans, prenguin consciència paulatinament que mai no estaran sols perquè Jesús sempre és al seu costat.

Tots els testimonis van parlar d'acompanyar els joves, de saber-los escoltar, de fer-los sentir que tenen algú a prop amb qui compartir les seves il·lusions i els seus neguits, i amb qui caminar plegats en el camí de la fe.

El contrapunt musical va ser fet per les interpretacions al piano de Joaquim Boquet, col·laborador en la Catedral de Santa Maria i professor de música, que van acabar amb la interpretació a duo del *Cant dels*

ocells, en la que Joaquim Boquet va fer un diàleg en directe entre el seu violoncel i el violí de l'Abril de Miguel, jove Txt, que va resultar emocionant.

A l'església del Seminari, l'Arquebisbe Joan-Enric va presidir l'Eucaristia que va comptar amb l'acompanyament instrumental i vocal d'una colla de joves dels grups Txt per solemnitzar la litúrgia, i en la qual, com a exponent de la diversitat i riquesa cultural de la Diòcesi, la lectura de l'epístola es va fer en llengua aranesa.

La celebració es va cloure amb la interpretació de l'*Ave Maria* en la versió del grup de música cristiana Kairoi, i tot seguit els participants a la jornada van compartir un dinar de germanor, on van poder intercanviar anècdotes i experiències viscudes al llarg del dia abans de tornar a les seves poblacions respectives, confortats per la vivència d'unes hores d'intensa comunió diocesana.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5]. *Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell*: sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev., fund. Opus Dei; sant Pelai o Pelagi, mr., a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sant David, ermità (s. V).

27. ■ Dimarts [Gn 13,2.5-18 / Sl 14 / Mt 7,6.12-14]. □ Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doc-

tor de l'Església; Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat.

28. ■ Dimecres [Gn 15,1-12.17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna; sant Pau I, papa (757-767).

29. ■ Dijous [Fets 12,1-11 / Sl 33 / 2Tm 4,6-8.17-18 / Mt 16,13-19]. Sts. Pere i Pau: St. Pere (o Queses), de Betsaida, i St. Pau (o Pol),

de Tars, apòstols, puntals de l'Església (s. I).

30. ■ Divendres [Gn 17,1.4-5.9-10.15-22 / Sl 127 / Mt 8,1-4].

■ Sants protomàrtirs de l'Església romana, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emiliania, vg.

JULIOL

1. ■ Dissabte [Gn 18,1-15 / Sl: Lc 1,46-55 / Mt 8,5-17]. Sant Do-

miçà, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisés i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.

2. ■ Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [2R 4,8-11.14-16a / Sl 88 / Rm 6,3-4.8-11 / Mt 10,37-42]. Sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Maunoir i Antoni Baldinucci, prevs. jesuïtes i mrs.

Diumenge XII de durant l'any

COMENTARI

Per l'amor que us té el vostre Pare Déu, valeu molt

Jeremies predica que acceptar el jou de Babilònia és camí de retorn al Senyor si es reconeix el remei purificador de l'exili. Però els seus compatriotes el tenen per venut als babilonis.

Les «confessions» expressen la tragèdia personal. La darrera (20,7-18), amarga al principi i desesperança al final, té al centre un acte de confiança total en Déu:

Senyor, m'has seduït i m'he deixat seduir. La Paraula es torna dintre meu com un foc devorador: he provat d'apagar-lo i no he pogut.

La dinàmica del paral·lelisme antitètic regeix la comparació entre Crist i Adam.

Als homes ens espera un destí definitiu de Mort o de Vida segons l'adhesió lliure de cadascú a Adam o a Crist.

La força mortífera del Pecat ha estat vençuda per Crist, a qui devem la possibilitat real de viure alliberats d'aquest poder malèfic.

La gran afirmació és que *el do no té comparació amb la falta*: ho indica sovint amb l'expressió «molt més».

A la 2a part del Discurs de la Missió ens anima Jesús a ser intrèpids anunciadors de l'Evangeli. La triple invitació a «no tenir por» (a l'inici v. 26, al mig v. 28 i cap al final v. 31) emmarca tot el Discurs.

La *por* és reacció natural davant les dificultats reals que marquen sempre el camí del cristià.

Parlant als *enviats com anyells enmig de llops* (v. 16-25) els invitava a *ser astuts*. Ara Jesús ens crida a *no tenir por dels qui poden matar el cos però no l'ànima*.

A la fi la veritat resplendirà: *no hi ha res de secret que no s'hagi de saber*.

Per l'amor que *el vostre Pare us té, vosaltres valeu més que tots els ocells*.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,10-13)

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el pugem denunciar; seguiu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell. Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meua causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal.»

► Salm responsorial (68)

R. Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.

Per vós, Déu meu, / he d'aguantar els escarnis, / i abaixo els ulls, avergonyit; / els meus germans em consideren foraster, / em desconeixen els meus familiars. / El zel del vostre temple em consumia, / i he hagut de rebre els insults dels qui m'ultratgen. R.

A vós us prego, Senyor, / en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, / vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, / vessa bondat, mireu-me, responeu, / vós que estimeu tant. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vida.» / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. / Que el lloïn el cel i la terra, / els mars i tot el que s'hi mou. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-15)

Germans, per obra d'un sol home entra el pecat al món, i amb el pecat hi entra també la mort, que s'estengué a tots els homes, donat que tots van pecar. Abans que la Llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisès, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda, perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 10,26-33)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic en la fosca digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten només el cos però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. No venen dos pardals per pocs diners? Doncs ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom qui em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom qui em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel.»

► Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,10-13)

Dijo Jeremías: «Oía la acusación de la gente: "Pavor-entorno, delatadlo, vamos a delatarlo". Mis amigos acechaban mi traspié: "A ver si, engañado, lo sometemos y podemos vengarnos de él". Pero el Señor es mi fuerte defensor: me persiguen, pero tropiezan impotentes. Acabarán avergonzados de su fracaso, con sonrojo eterno que no se olvidará. Señor del universo, que examinas al honrado y sondeas las entrañas y el corazón, ¡que yo vea tu venganza sobre ellos, pues te he encomendado mi causa! Cantad al Señor, alabad al Señor, que libera la vida del pobre de las manos de gente perversa.»

► Salmo responsorial (68)

R. Señor, que me escuche tu gran bondad.

Por ti he aguantado afrentas, / la vergüenza cubrió mi rostro. / Soy un extraño para mis hermanos, / un extranjero para los hijos de mi madre. / Porque me devora el celo de tu templo, / y las afrentas con que te afrentan caen sobre mí. R.

Pero mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. / Alábenlo el cielo y la tierra, / las aguas y cuanto bulle en ellas. R.

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-15)

Hermanos:

Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron... Pues, hasta que llegó la ley había pecado en el mundo, pero el pecado no se imputaba porque no había ley. Pese a todo, la muerte reinó desde Adán hasta Moisés, incluso sobre los que no habían pecado con una transgresión como la de Adán, que era figura del que tenía que venir. Sin embargo, no hay proporción entre el delito y el don: si por el delito de uno solo murieron todos, con mayor razón la gracia de Dios y el don otorgado en virtud de un hombre, Jesucristo, se han desbordado sobre todos.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,26-33)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No tengáis miedo a los hombres, porque nada hay encubierto, que no llegue a descubrirse; ni nada hay escondido, que no llegue a saberse. Lo que os digo en la oscuridad, decidlo a la luz, y lo que os digo al oído, pregonadlo desde la azotea. No tengáis miedo a los que matan el cuerpo, pero no pueden matar el alma. No; temed al que puede llevar a la perdición alma y cuerpo en la "gehena". ¿No se venden un par de gorriones por un céntimo? Y, sin embargo, ni uno solo cae al suelo sin que lo disponga vuestro Padre. Pues vosotros hasta los cabellos de la cabeza tenéis contados. Por eso, no tengáis miedo: valéis más vosotros que muchos gorriones. A quien se declare por mí ante los hombres, yo también me declararé por él ante mi Padre que está en los cielos. Y si uno me niega ante los hombres, yo también lo negaré ante mi Padre que está en los cielos.»